

Protocol visie op omgaan met kinderen.

Inleiding

In dit protocol gaan wij dieper in op wat onze visie is als het gaat om het omgaan met kinderen binnen Kinderdagverblijf Trots. Dit doen wij om ouders een duidelijk beeld te geven hoe wij bijvoorbeeld omgaan met straffen of belonen en grenzen stellen. Daarnaast is het prettig voor de nieuwe pedagogisch medewerker om deze handvatten aan te bieden die zij in haar dagelijks werk kan inzetten.

Dit zorgt ervoor dat elke pedagogisch medewerker binnen Trots ongeveer hetzelfde te werk gaat en dit biedt duidelijkheid en veiligheid aan de kinderen. Deze weten op hun beurt wat de regels en de verwachtingen zijn van de pedagogisch medewerker.

Uiteraard werken er verschillende persoonlijkheden binnen het team en zal niet iedereen exact hetzelfde werken op dit punt, maar de rode lijn is duidelijk voor iedereen. Renske en Elise waarborgen dat hier ook naar gehandeld wordt en mocht dit niet zo zijn zullen wij het gesprek aangaan met de pedagogisch medewerker om zo de veiligheid van de kinderen te blijven waarborgen.

Normen en Waarden

Als kinderdagverblijf Trots hebben wij als belangrijkste kernwaarden christelijk, huiselijk, kleinschalig. We willen ieder kind zichzelf goed kan ontplooiën en ontwikkelen in een veilige omgeving waar hij/zij zichzelf kan en mag zijn. Hoe kunnen de pedagogisch medewerkers dit optimaal realiseren? Wat kan de pedagogisch medewerkers helpen om dat gevoel van een tweede thuis te geven aan kinderen, ouders en ook aan elkaar? Waar iedereen zichzelf mag en kan zijn.

We hebben als Trots een visie geschreven die het team kan helpen onze kernwaarden steeds beter uit te kunnen gaan dragen.

Christelijk

Ieder kind is uniek. Kinderdagverblijf Trots heeft een christelijke grondslag en wil ieder kind de christelijke waarden en normen voorhouden die we kennen uit de

Bijbel. Deze leren de pedagogisch medewerkers de kinderen aan door hier zelf het juiste voorbeeld in te geven:

- Liefde en respect voor elkaar (Leren om de grenzen van elkaar te respecteren. Wij straffen zo min mogelijk, maar leggen wel uit waarom iets niet goed is. We belonen het goede gedrag. Hier gaan we later dieper op in.)
- Vriendelijkheid (aardig praten tegen elkaar en elkaar niet pijn doen, niemand buiten sluiten, complimentjes geven)
- Elkaar helpen (stimuleren de ander te helpen)
- Vergeven (Sorry zeggen is nog moeilijk, maar dit doen wij op een manier zoals het bij dat kind past en het zo weer goed maken met elkaar. Uitleggen waarom iets niet mag en welk gedrag er dan wel wordt verwacht.)
- Eerlijk zijn (Praten over de het goed is om eerlijk te zijn en waarom het niet goed is om te liegen.)
- Geduldig zijn (Wachten tot de ander klaar is, maar ook uitleggen waarom.)
- Trouw (ja= ja en nee = nee en beloofd is beloofd. Als pedagogisch medewerker houden wij ons ook aan de beloftes die we met de kinderen maken)
- Zelfbeheersing (Emotie mag er zeker zijn, maar wij leren kinderen aan dit op de juiste manier te uiten.)

Dit is de manier waarop de pedagogisch medewerkers met hen, de ouder/verzorgen, maar ook met elkaar omgaan. Het christelijk geloof is een leefstijl die wij als team willen uitdragen. Het is dus belangrijk om als pedagogisch medewerker het juiste voorbeeld te geven in alles. De kinderen zullen veel kijken naar hoe de pedagogisch medewerker handelt en reageert. Zij zullen hun voorbeeld volgen.

Grenzen en het goede voorbeeld geven

Als Trots willen een veilige en vertrouwde sfeer creëren waaruit het kind in zijn eigen tempo zijn eigen mogelijkheden en grenzen kan ontdekken. Daarbij is het belangrijk dat een kind leert wat er van haar verwacht wordt. Dit leren zij door ons voorbeeld te volgen, maar ook door te zoeken waar de grenzen precies liggen.

Kinderen en vooral peuters ontwikkelen zich onder andere in hun omgang met andere mensen. Wij zorgen daarom dat de kinderen voldoende aandacht krijgen van de vaste pedagogisch medewerksters op de groep om zo van ons te leren. Verder leren de kinderen delen, samen spelen en ontwikkelen weerbaarheid in het zelf oplossen van kleine conflicten. Wij geven de kinderen voldoende ruimte om zowel zelfstandig als samen te leren spelen.

Kinderen overzien vaak de gevolgen van hun eigen nog gedrag niet, bijvoorbeeld dat iets gevaarlijk of onprettig is. Zij hebben daarom begrenzing van buitenaf nodig. Deze grenzen worden consequent aangegeven door de pedagogisch medewerker.

Hoe gaan wij om met positief en negatief gedrag

Kinderen worden door een positieve benadering gestimuleerd tot ontwikkeling. Wij leggen de nadruk op het positieve gedrag van het kind en geven complimenten voor het resultaat, maar bovenal voor de inspanning/ het proces. De inspanning/ het proces is belangrijker dan het uiteindelijke resultaat. Dit zorgt ervoor dat kinderen gestimuleerd worden in het blijven proberen en oefenen.

Een positieve opvoeding, met veel complimenten en positieve feedback, is goed voor het zelfvertrouwen van het kind en voor de hechting. Vooral bij jonge kinderen is dit belangrijk. Wij hanteren ook een beloningssysteem, waarbij het kind bijvoorbeeld stickers plakt om een doel te bereiken (potje plassen, goed opruimen). Bij kinderen die veel negatieve aandacht vragen werken wij ook met een beloning (sticker) systeem om het positieve gedrag te benadrukken.

Bij negatief gedrag of aandacht stellen we consequent grenzen. De pedagogisch medewerkers schreeuwen niet tegen de kinderen maar verlagen en verheffen zo

nodig wel onze stem. Als we corrigeren benoemen we gewenste gedrag en houden we oog voor de unieke persoonlijkheid van ieder kind.

Als voorbeeld uit de praktijk:

Pietje blijft niet goed op zijn billen zitten en gaat staan op de bank tijdens het eten. Dit is gevaarlijk omdat hij dan kan vallen. De pedagogisch medewerker zegt dan tegen het kind: "Pietje ga maar op je billen zitten anders kun je van de bank afvallen"

En niet: "Pietje je mag niet op de bank staan, ga zitten"

Voor kinderen is het belangrijk uit te leggen waarom iets niet mag of waarom iets gevaarlijk of onprettig is. En daarbij het op een positieve manier te brengen dus niet "je mag niet rennen op de groep" maar wel "wat doen we op de groep? Juist ja, lopen". Of "doe de baby maar aaien in plaats van slaan anders doet het pijn" i.p.v. alleen te roepen "Niet de baby slaan".

Alternatieve bieden

Daarnaast hebben veel kinderen baadt bij het krijgen van alternatieve. Kinderen die vaak straf krijgen leren dat zij dit gedrag niet mogen laten zien als je als opvoeder in het zicht bent van het kind en wanneer de pedagogisch medewerker of ouder uit het zicht bent zullen zij toch weer het verkeerde gedrag laten zien. Als voorbeeld: Een kind tekent op de muur wat niet mag. Je kunt het kind dan direct daarvoor straffen of een alternatief aanbieden zodat hij het op de goede manier aanleert. Dit kun je in dit geval doen door het geven van een groot stuk papier of behang waar het kind wel op kan tekenen. Er wordt hier wel duidelijk bij benoemd dat het dus niet de bedoeling is dat het kind op de muur tekent maar dus wel op een vel papier mag tekenen (alternatief). De volgende keer zal het kind dan sneller het alternatief gebruiken dan het verkeerde gedrag.

Straffen in de praktijk

Wees zuinig met straffen

Wees zuinig met straffen. Straffen heeft alleen zin als het kind daardoor begrijpt wat hij fout heeft gedaan, als het ongewenste gedrag hierdoor wordt afgeleerd en als het kind oud genoeg is. Natuurlijk is straf soms onvermijdelijk. Maar wees er altijd zuinig mee. Al was het alleen, omdat de straf zelf dan zo gewoon wordt

dat het kind er zich op een gegeven moment niets meer van aantrekt of dat het kind zich juist onveilig gaat voelen. En het gaat luisteren uit angst.

Wat wil je bereiken?

Bij een peuter die constant zijn grenzen aan het verleggen is kun je als je wilt, de hele dag mopperen en straffen. Maar dat wil je niet. Stel prioriteiten. Wat vind je nu écht belangrijk, wat zijn jouw grenzen? Wees vooral consequent.

Kinderen leren vooral van hun opvoeders. Hoe zij met anderen omgaan en hoe zij met het kind omgaan. En daarbij wordt er genoeg rekening gehouden met de belangen, wensen en behoefte van het kind. Dit bepaalt ook zijn sociale vaardigheid. Hier wordt dan ook goed op gelet bij Trots.

Hoe grijp je in?

Probeer dus straf te vermijden. Geef veel positieve aandacht aan wat het kind goed doet, waardoor hij vanzelf dat goede gedrag gaat herhalen. Kijk ook eens naar de situatie waarin ongewenst gedrag vaak voorkomt. Misschien kun je daar wat aan veranderen. (Doormiddel van coaching en videobeeld coaching kunnen we hier ook samen naar kijken en onderzoeken). Een kind kan ook negatief gedrag vertonen als hij of zij juist positieve aandacht nodig heeft. En soms kunnen simpele aanpassingen zoals bepaalde kinderen niet naast elkaar zetten al helpen. Observeer eens goed dan weet je ook beter hoe je in moet grijpen.

Lik-op-stuk beleid

Je confronteert het kind op deze manier met de gevolgen van zijn (ongewenste) daden. Daar kun je al heel jong mee beginnen. Bijvoorbeeld: laat de peuter zelf een doekje halen als hij iets heeft omgegooid. Of laat hem de toren van zijn vriendje herbouwen als hij die (expres) heeft omgeschopt. Een straf moet juist heel direct zijn, het moet verband houden met hetgeen dat misgaat.

Time out

Als een kind de grenzen blijft overschrijden dan hebben wij dus als consequentie na een aantal waarschuwingen (aantal waarschuwingen afhankelijk van de ernst van de situatie en/of het alternatief geboden is of niet) dat het kind even apart wordt gezet op een stoeltje. Dit kan ook helpen als het kind bijvoorbeeld heel erg boos is. Even uit de huidige situatie halen en laten afkoelen en nadenken.

Dit kun je wel pas doen bij een kind vanaf ongeveer 2 jaar. Daar wordt rustig maar duidelijk uitgelegd waarom het kind daar zit en wat het gewenste gedrag of verwachting precies was. Zo oud als het kind is zoveel minuten blijft het kind dan even apart op het stoeltje zitten altijd in het zicht van de pedagogisch medewerker. Nogmaals het kind wordt nooit helemaal alleen gelaten. Vervolgens na de "time out" praat de pedagogisch medewerker met het betreffende kind. Benoemd het gewenste gedrag, laat het kind zo nodig sorry zeggen tegen andere betrokkenen en geeft daarna een knuffel of high five om zich daarna weer te mengen in de groep. Maar nogmaals wordt ook deze straf met mate gegeven.

Sorry zeggen

Bij Trots vinden wij het ook belangrijk dat als een kindje een ander kindje bewust pijn doet dat het kind sorry leert zeggen. Er wordt ook uitgelegd waarom het kind sorry moet leren zeggen. Vaak vinden peuters dit lastig om te zeggen. Sorry "zeggen" kan dan ook via een gebaar zijn als een aai over de bol, een kusje, een knuffel, high five. Wij kijken hier goed naar wat past bij het kind.

Leren vragen

Als kinderen op de leeftijd komen dat zij verbaal duidelijk kunnen maken wat zij bedoelen dan leren wij de kinderen ook aan dingen te gaan vragen en vertellen. Peuters kunnen soms gaan "jammeren" zonder met woorden te vertellen wat er is. De pedagogisch medewerkers zeggen dan tegen de peuter dat hij of zij moet praten/vertellen wat er aan de hand is anders "begrijpen" wij het niet. Zo leert het kind zich steeds beter verbaal te uiten. Ook leren bij alsjeblieft en dankjewel zeggen.

